

Faksimil & transkrib.

Skolan och kommersialismen", Skolvärlden nr 11 1975, p.13

Osign. referat av den avslutande paneldebatten 30 mars 1979 under Metodikveckan vid Konstfack i Stockholm. Temat för detta års Metodikvecka var "Kan skolan ge ett alternativ till den kommersiella ungdomskulturen?". I panelen deltog enligt referatet föreläsare för Teckningslärarinstitutet vid Konstfackskolan (Gert Z Nordström), Teckningslärarnas Riksförbund (Britt-Marie Külhorn), Svenska Teckningslärarensällskapet (Birgitta Fältström), tidskriften KRUT (Donald Broady), Skolöverstyrelsen (Hasse Hansson), Universitets- och högskoleämberet (Bodil Rosengren)

Transkrib.

Skolan och kommersialismen

"Kan skolan ge ett alternativ till den kommersiella ungdomskulturen?" En paneldebatt på det temat avslutade Metodikveckan på Konstfack i Stockholm. I panelen satt föreläsare för LR, SFL, SÖ, KRUT, UHÄ och TI. Bildbandet "Barn- och ungdomskultur", sammanställt av några lärare i bild, musik och gymnastik, drog igång debatten.

[Bildtext:] Svarta havet var fullsatt när paneldebatten startade på metodikveckans sista dag.

KRUT (kritisk utbildningstidskrift) inledde:

–Idag sviktar kärnfamiljen och plikt känslan håller på att försvinna. Eleverna vill bli lämnade ifred. På så sätt är den nya generationen olik oss. Det är därför ingen mening med att bara upplysa barnen om antikommersiell kultur, ansåg *Donald Broady*.

– Min dotter värderar sin egenhändigt tvinnade och färgade garnstump lika högt som det glittrande köpta halsbandet. Det visar att t ex teckningslärare kan komma med en motvikt till kommersialismen, sade *Birgitta Fältström* från Svenska Teckningslärarensällskapet.

–Vi teckningslärare måste samarbeta med andra lärargrupper och tidigt lära barnen vilka alternativ som finns till köpta grejer.

Men då får vi inte isolera oss. Vi borde även komma in tidigare i skolan. Bilden är från början en baskunskap hos barnet. Vårt ämne ska jämföras med läsning, skrivning och räkning.

Birgitta Fältström tycker att många lärare underskattar teckningsämnet.

– Lågstadielärarna säger sig inte klara av teckning men undervisar ändå i ämnet.

SÖ:s *Hasse Hansson* berättade om innehållet i kulturpropositionen.

– Vi satsar på ett konstnärligt uttryckssätt och ett kollektivt arbete. Vi tycker skolbarnen ska arbeta med helheten – bild, ord, musik och rörelse. Barnet måste kunna analysera hela sin produktion.

– Vi måste koppla samman det konstnärliga skapandet och yttrandefriheten. Nu värderas ordet högre än bilden i skolan. Hasse Hansson gav ett exempel på detta:

– I två veckor efter det att Ronnie Petersson hade dött, ritade skolbarn ner sina känslor kring den försvunne idolen. Kommersialismen hade i form av racerbilar sålt en personlig bild av racerstjärnan. Barnen klarade av sorgearbetet bara genom att måla.

TR:s representant *Britt-Marie Külhorn* spelade upp en bandinspelning av en ungdomsmusikgrupp. Sångtexten löd: "Det fixar sig alltid efter plagget."

Eleverna måste få större ansvar för sitt eget skolarbete och inte bara tro att "det fixar sig alltid..." Samtidigt måste alla former av elevsamarbete stöttas, menade Britt-Marie Külhorn.

– Skolan ska också öka kontakten med arbetslivet. Idag finns försök med PRAO (praktisk arbetslivsorientering). Det är sammanlagt fyra veckor i 7:an och 8:an och två veckor i 9:an.

– Vi lärare måste vara beredda på att undervisningen i skolan skärs ned till förmån för arbetserfarenhet

Gert Z Nordström från TI: I tidskriften KRUT sägs att skolan minskar elevernas fria liv. Jag frågar mig: Var har vi det fria livet i samhället? I skolan kan man ju diskutera. Enligt min tanke har skolan stora förutsättningar för ett fritt liv.

Gert Z Nordström ansåg att det är fel att möta den nya kulturen med en anti-kultur, t ex traditionellt hantverk. Teckningsämnet och konstämnet måste utvecklas tillsammans med allt det nya: video, offset och andra tekniker.

– Det handlar om de vuxna som svikit ungdomen, sade *Bodil Rosengren* från UHÄ, medlem i normgruppen.

– Vi vuxna har varit felaktigt neutrala.

– Många lärare envisas fortfarande med att kalla läroplanens målkapitel för "poesidelen". Tvärtom är det den del som innehåller de demokratiska grundbegreppen.

– Det finns inga enkla lösningar. Vi får lära oss att leva med motsättningar. Det handlar om att jobba tillsammans i skolan, avslutade *Bodil Rosengren*.

”Skolan och kommersialismen”

”Kan skolan ge ett alternativ till den kommersiella ungdomskulturen?” En paneldebatt på det avslutade Metodikveckan på Konstfack i Stockholm. I panelen satt företrädare för LR, SFL, SO, KRUT, UHÅ och TI. Bildbandet ”Barn- och ungdomskultur”, sammanställt av några lärare i bild, musik och gymnastik, drog igång debatten.

□ □ KRUT (kritisk utbildningstidskrift) inledde:

– Idag sviktar kärnfamiljen och plikt känslan håller på att försvinna. Eleverna vill bli lämnade ifred. På så sätt är den nya generationen olik oss. Det är därför ingen mening med att bara upplysa barnen om antikommersiell kultur, ansåg Donald Broady.

– Min dotter värderar sin egenhändertvinnade och färgade garnstump lika högt som det glittrande köpta halsbandet. Det visar att t ex tekningslärare kan komma med en motivik till kommersialismen, sade Birgitta Fältström från Svenska Teckningslärarsällskapet.

– Vi teckningslärare måste samarbeta med andra lärargrupper och tidigt lära barnen vilka alternativ som finns till köpta grejer.

– Men då får vi inte isolera oss. Vi borde även komma in tidigare i skolan. Bilden är från början en baskunskap hos barnet. Vårt ämne ska jämföras med läsning, skrivning och räkning.

Birgitta Fältström tycker att många lärare undskattar teckningsämnet.

– Lästadelärarna säger sig inte klara av teckning men undervisar ändå i ämnet.

SO:s Hasse Hansson berättade om innehållet i kulturpropositionen.

– Vi satsar på ett konstnärligt uttrycksätt och ett kollektivt arbete. Vi tycker skolbarnen ska arbeta med helheten bild, ord, musik och rörelse. Barnet måste kunna analysera hela sin produktion.

– Vi måste koppla samman det konstnärliga skapandet och yttrandefriheten. Nu värderas ordet högre än bilden i skolan. Hasse Hansson gav ett exempel på detta:

– I två veckor efter det att Ronnie Petersson hade dött, ritade skolbarn ner sina känslor kring den försvunne ido-

”Svarta havet” var fullsatt när paneldebatten startade på metodikveckans sista dag.

Birgitta Fältström från Svenska Teckningslärarsällskapet betonar att teckning är en av baskunskaperna. Gert Z Nordström tycker att elevens frihet är större i skolan än i samhället.

len. Komersialismen hade i form av racerbilar sålt en personlig bild av racerstjärnan. Barnen klarade av sorgearbetet bara genom att måla.

TR:s representant Britt-Marie Kùhorn spelade upp en bandinspelning av

en ungdomsmusikgrupp. Sångtexten lød: ”Det fixar sig alltid efter plugget.”

Eleverna måste få större ansvar för sitt eget skolarbete och inte bara tro att ”det fixar sig alltid...” Samtidigt måste alla former av elevsamarbete

stötts, menade Britt-Marie Kùhorn.

Skolan ska också öka kontakten med arbetslivet. Idag finns försök med PRAO (praktisk arbetslivsorientering). Det är sammanlagt fyra veckor i 7:an och 8:an och två veckor i 9:an.

– Vi lärare måste vara beredda på att undervisningen i skolan skärs ned till förmån för arbetserfarenhet.

Gert Z Nordström från TI:

– I tidskriften KRUT sägs att skolan minskar elevernas fria liv. Jag frågar mig: Var har vi det fria livet i samhället? I skolan kan man ju diskutera. Enligt min tanke har skolan stora förutsättningar för ett fritt liv.

Gert Z Nordström ansåg att det är fel att möta den nya kulturen med en antikultur, t ex traditionellt hantverk. Teckningsämnet och konstämnet måste utvecklas tillsammans med allt det nya: video, offset och andra tekniker.

– Det handlar om de vuxna som svikit ungdomen, sade Bodil Rosengren från UHÅ, medlem i normgruppen.

– Vi vuxna har varit felaktigt neutrala.

– Många lärare envisas fortfarande med att kalla läroplanens målkapitel för ”poesidelen”. Tvärtom är det den del som innehåller de demokratiska grundbegreppen.

– Det finns inga enkla lösningar. Vi får lära oss att leva med motsättningar. Det handlar om att jobba tillsammans i skolan, avslutade Bodil Rosengren. ■

”Skolan och kommersialismen”

”Kan skolan ge ett alternativ till den kommersiella ungdomskulturen?” En paneldebatt på det temat avslutade Metodikveckan på Konstfack i Stockholm. I panelen satt företrädare för LR, SFL, SÖ, KRUT, UHÄ och TI. Bildbandet ”Barn- och ungdomskultur”, sammanställt av några lärare i bild, musik och gymnastik, drog igång debatten.

□□ KRUT (kritisk utbildningstidskrift) inledde:

– Idag sviktar kärnfamiljen och plikt-känslan håller på att försvinna. Eleverna vill bli lämnade ifred. På så sätt är den nya generationen olik oss. Det är därför ingen mening med att bara upplysa barnen om antikommersiell kultur, ansåg Donald Broady.

– Min dotter värderar sin egenhändig tvinnade och färgade garnstump lika högt som det glittrande köpta halsbandet. Det visar att t ex teckningslärare kan komma med en motvikt till kommersialismen, sade Birgitta Fältström från Svenska Teckningslärarsällskapet.

– Vi teckningslärare måste samarbeta med andra lärargrupper och tidigt lära barnen vilka alternativ som finns till köpta grejer.

– Men då får vi inte isolera oss. Vi borde även komma in tidigare i skolan. Bilden är från början en baskunskap hos barnet. Vårt ämne ska jämföras med läsning, skrivning och räkning.

Birgitta Fältström tycker att många lärare underskattar teckningsämnet.

– Lågstadielärarna säger sig inte klara av teckning men undervisar ändå i ämnet.

SÖ:s Hasse Hansson berättade om innehållet i kulturpropositionen.

– Vi satsar på ett konstnärligt uttrycksätt och ett kollektivt arbete. Vi tycker skolbarnen ska arbeta med helheten bild, ord, musik och rörelse. Barnet måste kunna analysera hela sin produktion.

– Vi måste koppla samman det konstnärliga skapandet och yttrandefriheten. Nu värderas ordet högre än bilden i skolan. Hasse Hansson gav ett exempel på detta:

– I två veckor efter det att Ronnie Petersson hade dött, ritade skolbarn ner sina känslor kring den försvunne ido-

”Svarta havet” var fullsatt när paneldebatten startade på metodikveckans sista dag.

Birgitta Fältström från Svenska Teckningslärarsällskapet betonar att teckning är en av baskunskaperna. Gert Z Nordström tycker att elevens frihet är större i skolan än i samhället.

len. Kommersialismen hade i form av racerbilar sålt en personlig bild av racerstjärnan. Barnen klarade av sorgearbetet bara genom att måla.

TR:s representant Britt-Marie Kùlhorn spelade upp en bandinspelning av

en ungdomsmusikgrupp. Sångtexten löd: ”Det fixar sig alltid efter plagget.”

Eleverna måste få större ansvar för sitt eget skolarbete och inte bara tro att ”det fixar sig alltid...” Samtidigt måste alla former av elevsamarbete

stötts, menade Britt-Marie Kùlhorn.

– Skolan ska också öka kontakten med arbetslivet. Idag finns försök med PRAO (praktisk arbetslivsorientering). Det är sammanlagt fyra veckor i 7:an och 8:an och två veckor i 9:an.

– Vi lärare måste vara beredda på att undervisningen i skolan skärs ned till förmån för arbetserfarenhet.

Gert Z Nordström från TI:

– I tidskriften KRUT sägs att skolan minskar elevernas fria liv. Jag frågar mig: Var har vi det fria livet i samhället? I skolan kan man ju diskutera. Enligt min tanke har skolan stora förutsättningar för ett fritt liv.

Gert Z Nordström ansåg att det är fel att möta den nya kulturen med en anti-kultur, t ex traditionellt hantverk. Teckningsämnet och konstämnet måste utvecklas tillsammans med allt det nya: video, offset och andra tekniker.

– Det handlar om de vuxna som svikit ungdomen, sade Bodil Rosengren från UHÄ, medlem i normgruppen.

– Vi vuxna har varit felaktigt neutrala.

– Många lärare envisas fortfarande med att kalla läroplanens målkapitel för ”poesidelen”. Tvärtom är det den del som innehåller de demokratiska grundbegreppen.

– Det finns inga enkla lösningar. Vi får lära oss att leva med motsättningar. Det handlar om att jobba tillsammans i skolan, avslutade Bodil Rosengren. ■

